

Θουκυδίδου *Ιστορίαι*, 3, 81.1-81.3

1. ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ

A. Αμέσως τότε, την ίδια νύχτα, οι Πελοποννήσιοι παίρνουν εσπευσμένα το δρόμο της επιστροφής στον τόπο τους πλέοντας κοντά στην ακτή· κι αφού έσυραν τα πλοία επάνω από τον ισθμό της Λευκάδος για να μην κάνουν το γύρο του νησιού και τους δουν, φθάνουν στην Πελοπόννησο. Οι Κερκυραίοι, μόλις κατάλαβαν ότι τα Αθηναϊκά πλοία έρχονταν και τα εχθρικά έφευγαν, πήραν και έφεραν στην πόλη τους Μεσσηνίους, που ως τότε παρέμεναν έξω, και έδωσαν διαταγή να πλεύσουν γύρω από την πόλη τα πλοία στα οποία είχαν βάλει πληρώματα και να μπουν στο Υλλαϊκό λιμάνι· όσο εκείνα έπλεαν, αυτοί, εάν έπεφτε κάποιος αντίπαλος στα χέρια τους, τον σκότωναν. (μτφ. Ν. Μ. Σκουτερόπουλου, Αθήνα: Πόλις, 2011)

B. Οι Πελοποννήσιοι, λοιπόν, αμέσως τη νύχτα **ταξίδευαν** γρήγορα **προς την πατρίδα τους** (πλέοντας) **κοντά στην στεριά**· και αφού **μετέφεραν** τα πλοία **πάνω από** τον ισθμό της Λευκάδας, για να μη γίνουν αντιληπτοί κάνοντας τον γύρο (του νησιού), **απομακρύνονται**. Οι Κερκυραίοι εξάλλου, όταν **αντιλήφθηκαν** ότι και τα αττικά πλοία πλησίαζαν και τα εχθρικά **είχαν φύγει**, αφού πήραν τους Μεσσηνίους, που μέχρι τότε βρίσκονταν έξω (από την πόλη), τους οδήγησαν στην πόλη και αφού έδωσαν εντολή στα πλοία που επάνδρωσαν να πλεύσουν ολόγυρα (και να πάνε) στο Υλλαϊκό λιμάνι, και καθώς (αυτά) **περιφέρονταν**, κάθε φορά που έπιαναν κάποιον από τους εχθρούς τους, τον **φόνευαν**. (μτφ. Επιστημονικής Ομάδας)

* με έντονη γραφή οι προτεινόμενες νεοελληνικές αποδόσεις στα γλωσσικά σχόλια του σχολικού βιβλίου

5. εϋθύς, γῆν, αἰσθόμενοι, λαβόντες/λάβοιεν, ἤγαγον

8. 1-β, 2-α, 3-β, 4-α, 5-α